

Sygn. akt III KZ 53/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **D. O.**,
skazanego z art. 231 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 września 2016 r.,
zażalenia obrońcy skazanego
na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w S.
- VI Wydział Karny Odwoławczy
z dnia 12 lipca 2016 r., VI WSU (...)
o odmowie przyjęcia skargi na wyrok tego Sądu,

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt VI Ka (...), uchylił wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 15 października 2015 r., II K (...), co do D. O. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Obrońca oskarżonego wniósł skargę na powyższy wyrok Sądu odwoławczego. Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono jej przyjęcia jako niedopuszczalnej z mocy ustawy. W zażaleniu obrońca zarzucił rażące naruszenie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 1 kwietnia 2016 r., poz. 437 – dalej nowela) „poprzez błędne jego zastosowanie, tj. uznanie, iż przepis ten ma zastosowanie w niniejszym postępowaniu...”. Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia przez przyjęcie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie mogła być przyjęta, ale nie z powodu wskazanego w zaskarżonym zarządzeniu. Błędnie powołano się w nim na art. 25 ust. 3 noweli. Przepis ten normuje tryb postępowań wymienionych w działach XI i XII Kodeksu postępowania karnego, lecz tylko postępowań istniejących już przed wejściem w życie noweli, czyli kasacyjnego i wznowieniowego. Natomiast do prawa do skargi na wyrok sądu odwoławczego odnosi się dyspozycja art. 25 ust. 2 w zw. z ust. 1 noweli. Przepisy rozdziału 55a k.p.k. stosuje się w postępowaniach, o których mowa w ust. 1 art. 25 noweli, czyli w takich, w których akt oskarżenia **wniesiono** na podstawie dotychczasowych przepisów **po dniu 30 czerwca 2015 r.** (patrz postanowienia SN: z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 39/16 – Lex 2076412, z dnia 24 sierpnia 2016 r., IV KS 1/16 – niepub., z dnia 14 września 2016 r., V KS 1/16 – niepubl.). Zaś w niniejszej sprawie akt oskarżenia został wniesiony w dniu 1 grudnia 2011 r. (k. 287). Skoro przepisy rozdziału 55a k.p.k. zaczynają mieć zastosowanie bez wyszczególnienia (wyróżnienia) przedmiotowego i czasowego któregoś z nich, to również art. 530 § 2 i 3 k.p.k., do którego odsyła art. 539f k.p.k., stosuje się do skarg w odniesieniu do postępowań wymienionych w art. 25 ust. 2 w zw. z ust. 1 noweli. Dlatego w niniejszej sprawie niezasadne było wydawanie zarządzenia o odmowie przyjęcia skargi. Jej wniesienie powinno skutkować, nie podlegającą zaskarżeniu, czynnością prezesa sądu odwoławczego o charakterze administracyjnym, polegającą na poinformowaniu strony o braku możliwości wniesienia takiej skargi (zob. powołane wyżej judykaty Sądu Najwyższego).

Z tych względów pozostawiono zażalenie bez rozpoznania.